

بیانیه سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

10 مرداد 1405

کارگران و مردم زحمتکش و ستم‌دیده کشور،

در این شرایط بسیار خطیر، پرتنش، ناپایدار و اضطراب‌آمیز، جان و زندگی همه‌ی ما بیش از هر مسئله‌ای باید در مرکز توجه قرار گیرد. برای ما که هر روز با سرکوب، استبداد، دستمزدهای ناچیز، گرانی افسارگسیخته، ناامنی شغلی و فشارهای اقتصادی دست‌وپنجه نرم می‌کنیم، هر بحران سیاسی، اقتصادی یا نظامی پیش از هر چیز تهدیدی مستقیم علیه امنیت، معیشت و آینده‌ی فرزندانمان در سراسر کشور است.

سندیکا بر این باور است که از منظر جنبش کارگری، هر دگرگونی بزرگ اجتماعی و سیاسی در ایران باید از دفاع از آزادی، برابری، زندگی، معیشت، کرامت انسانی و حق تشکیل‌یابی مستقل کارگران و مردم آغاز شود.

استقلال ما کارگران، به‌عنوان بزرگ‌ترین و زحمتکش‌ترین طبقه‌ی اجتماعی کشور که از جمله متشکل از زنان و مردان، جوانان و همه‌ی اقوام و ملیت‌های ساکن این سرزمین است، همراه با تکیه بر نیروی میلیونی‌مان، راهنمای ما در قبال تحولات روز است.

در این راستا، طی روزهای آتی، مجموعه‌ای از مواضع سندیکا که بر پایه‌ی اصول زیر تنظیم شده، منتشر خواهد شد: دفاع بی‌قید و شرط از جان و زندگی کارگران، خانواده‌های کارگری و مردم ستم‌دیده کشور؛ اعتراض قاطع علیه سرکوب و کشتار داخلی و علیه جنگ و نظامی‌گری؛ و مخالفت با هر سیاستی که جان، امنیت و معیشت مردم را بیش از پیش به خطر اندازد.

از تمامی تشکلهای و گروه‌های کارگری، دانشجویی، زنان و مدافعان آزادی و برابری در کشور می‌خواهیم که با بیان مواضع صریح و روشن و با همگرایی و هوشیاری، اجازه ندهند دهه‌ها مبارزه‌ی جانکاه جنبش‌های اجتماعی ایران در این شرایط حساس به نابودی کشیده شود یا مورد سوءاستفاده قرار گیرد.

هرگز فراموش نکنیم که چاره‌ی کارگران و زحمتکشان، وحدت و تشکیلات است.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

۵ اسفند ۱۴۰۴